

Sygnatura akt XI C 1193/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2015 r. we W.

sprawy z powództwa (...)

przeciwko G. M.

o zapłatę 1 711,80 zł.

powództwo oddała.

Sygnatura akt XI C 1193/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) pozwem z dnia 18 czerwca 2014r. wniosła o zasądzenie od pozwanego G. M. kwoty 1711,80 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wierzytelność w stosunku do pozwanego powstała w wyniku zawarcia przez niego umowy pożyczki z (...) S.A., z której to umowy pozwany nie wywiązał się. M. dniu 6 czerwca 2013r. (...) Spółka z siedzibą w L., dokonała przysługującej mu od pozwanego wierzytelności. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kapitał w wysokości 1101,86 zł., odsetki w kwocie 532,99 zł., koszty w wysokości 76,95 zł.

Pozwany, wezwany na rozprawę w trybie art. 139 § 1 kpc, nie ustosunkował się do żądania pozwu i nie wniósł o rozpoznanie sprawy podczas jego nieobecności.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2009 r. (...) S.A. zawarła z pozwanym G. M. umowę pożyczki, na mocy której udzieliła pozwanemu pożyczki w kwocie 1.000 zł. Strony w umowie wskazały, że łącznie do spłaty, z uwzględnieniem kosztu ubezpieczenia pożyczki, opłaty przygotowawczej, kosztu obsługi pożyczki, pozostaje kwota 1810,20 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki w 42 tygodniowych ratach po 43,10 zł. Roczna stopa oprocentowania wynosiła 16%.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) z dnia 31 lipca 2009r k -5 ,

W dniu 6 czerwca 2013 r. (...) spółka z siedzibą w L. zawarła ze stroną powodową umowę, w której sprzedawca (...) oświadczyła, że przysługują jej wobec klientów detalicznych wierzytelności z tytułu umów pożyczek, które pierwotnie zostały zawarte przez Pierwotnego Pożyczkodawcę.

Dowód: umowa z dnia 6 czerwca 2013r. k- 6;

Sporządzony został dokument zatytułowany jako odpis z załącznika na r. 1 - lista wierzytelności, stanowiącego integralną część „Umowy nabycia wierzytelności” z dnia 6 czerwca 2013r. zawierającego opis wierzytelności, której dotyczy sprawa (odwzorowanie zawartości opisu).

Dowód: dokument k- 7;

W dniu 28.02.2014 r. (...) S.A., (...) i strona powodowa złożyły oświadczenie , że wszystkie wierzytelności będące przedmiotem Umowy Nabycia Wierzytelności zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. w Warszawie na rzecz (...) na podstawie umowy ramowej z dnia 18 lipca 2003r.

Dowód: oświadczenie – k. 11;

Dnia 28.05.2014r. strona powodowa sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym wskazała, że w księgach strony powodowej figuruje wierzytelność względem dłużnika G. M. na którą składa się kapitał w wysokości 1101,86 zł., odsetki w kwocie 532,99 zł., koszty w wysokości 76,95 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej z dnia 28 maja 2014r. k - 14

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną żądania powoda jest art. 720 § 1 2 kc i art. 509 kc. W myśl pierwszego z tych przepisów przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie zaś z art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może przenieść wierzytelność na osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przechodzą wówczas na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie pozwany, wezwany prawidłowo na rozprawę, nie ustosunkował się do żądania pozwu i nie wniósł o rozpoznanie sprawy podczas jego nieobecności.

Stosownie do treści art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 kpc).

W niniejszej sprawie nie budzi jedynie wątpliwości, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki na kwotę 1.000 zł.

Wątpliwości dotyczą natomiast legitymacji procesowej czynnej powoda. Tym samym nie można było przyjąć za prawdziwe twierdzeń powoda przytoczonych w pozwie.

Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) prawa do wierzytelności wobec pozwanego, niemniej dołączone przez nią do pozwu dokumenty (umowa przelewu, odpis z załącznika, oświadczenie (...) S.A.) stoją w sprzeczności z tymi twierdzeniami. Z dołączonej do pozwu umowy przelewu wierzytelności wynika, że (...) zbyła na stronę powodową bliżej nieoznaczone wierzytelności z tytułu umów pożyczek, ale nie konkretyzuje tych wierzytelności, ani co do wierzyciela i osoby dłużnika, ani co do wysokości i źródła wierzytelności. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że przedmiotem tej umowy była dochodzona wierzytelność. Okoliczności tej nie potwierdza również dowód zatytułowany „odpis z załącznika nr 1 – lista wierzytelności”. Przede wszystkim, jak wynika z jego treści, został on sporządzony wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Nadto,

brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że stanowi on załącznik do umowy zawartej przez stronę powodową z (...). Nie wskazuje on stron tej umowy. Podaje nazwę umowy „Umowa nabycia wierzytelności”, gdy tymczasem dołączona do pozwu umowa przelewu nie posiada żadnej nazwy. Dokument wskazuje, że jest to odpis z załącznika nr 1, gdy tymczasem zgodnie z umową (pkt 2.1.g) listę wierzytelności zawiera załącznik nr 2. Ponadto, z dowodów przedłożonych przez powoda nie wynika, żeby sam (...) nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...) S.A., tj. żeby (...) S.A. przelał swoją wierzytelność wobec pozwanego na (...). Legitymacji czynnej w tym zakresie nie potwierdza przede wszystkim dowód z oświadczenia o dokonaniu przelewu praw z umowy pożyczki, gdyż oświadczenie to jest jedynie oświadczeniem wiedzy, a nie woli. Nadto, oświadczenie to dotyczy „umowy nabycia wierzytelności”, a dołączona do pozwu umowa takiej nazwy nie posiada. Poza tym, oświadczenie to nie odnosi się do dochodzonej wierzytelności, tj. w żaden sposób jej nie wskazuje. Oznacza to, że strona powodowa nie wykazała, że (...) S.A. przelała swoją wierzytelność wobec pozwanego na (...), a ta z kolei na stronę powodową. Wobec powyższego uznać należało, że strona powodowa – wbrew spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu (art. 6 kc i art. 232 kpc) – nie wykazała, że nabyła wierzytelność dochodzoną w niniejszej sprawie. Samo twierdzenie strony nie jest wszakże dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 kpc) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.